

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2015 m. kovo 19 d.
(OR. en)

7373/15

**Tarpinstitucinė byla:
2015/0065 (CNS)**

FISC 24

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinio sekretoriaus, kurio vardu pasirašo direktorius Jordi AYET PUIGARNAU
gavimo data:	2015 m. kovo 19 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Uwe CORSEPIUSUI
Komisijos dok. Nr.:	COM(2015) 129 final
Dalykas:	Pasiūlymas dėl TARYBOS DIREKTYVOS, kuria panaikinama Tarybos direktyva 2003/48/EB

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2015) 129 final.

Pridedama: COM(2015) 129 final

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2015 03 18
COM(2015) 129 final

2015/0065 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

kuria panaikinama Tarybos direktyva 2003/48/EB

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

2003 m. Taryba priėmė Direktyvą dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo (toliau – Taupymo pajamų apmokestinimo direktyva). Šia direktyva buvo siekiama dviejų tikslų – išvengti kapitalo judėjimo iškraipymų ir sudaryti sąlygas efektyviam palūkanų, kurias moka vienoje valstybėje narėje įsisteigę mokėjimų tarpininkai kitoje valstybėje narėje gyvenantiems asmenims, apmokestinimui. Taupymo pajamų apmokestinimo direktyva supaprastinamas tokios rūšies palūkanų mokėjimas pagal valstybės narės, kurioje gyvena taupymo pajamų gaunantis asmuo, įstatymus: joje reikalaujama, kad apie tiems asmenims išmokėtas palūkanas būtų automatiškai keičiamasi informacija. Šios direktyvos nuostatos pradėtos taikyti 2005 m. liepos 1 d., jos taip pat taikomos Bulgarijoje ir Rumunijoje nuo šių šalių įstojimo 2007 m. sausio 1 d., taip pat Kroatijoje nuo jos įstojimo 2013 m. liepos 1 d.

Ši direktyva – 2000 m. birželio 19–20 d. Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės išvadų rezultatas: valstybės narės susitarė, kad siekdama įgyvendinti principą, pagal kurį visi piliečiai turėtų mokėti taupymo pajamoms taikomą mokestį, ir atsižvelgdama į tarptautinius pokyčius ES turėtų siekti, kad galiausiai informacija būtų keičiamasi kuo didesniu mastu.

2003 m. priimta direktyva buvo taikoma taupymo pajamoms iš skolinių reikalavimų (įprastinėms pajamoms iš palūkanų arba kapitalo prieaugiui iš skolos vertybinių popierių), gautoms tiesiogiai, per investicinius fondus arba per kai kuriuos kitus neapmokestintus tarpininkaujančius subjektus. Pagal jos nuostatas pradėta keistis informacija apie taupymo pajamas, kurias vienoje valstybėje narėje įsisteigę mokėjimų tarpininkai moka kitoje valstybėje narėje gyvenantiems asmenims. Visos valstybės narės, išskyrus Belgiją, Liuksemburgą ir Austriją, nedelsdamos pradėjo taikyti automatinio informacijos teikimo sistemas. Užuoat teikus informaciją, pereinamuoju laikotarpiu (per pirmus trejus metus nuo direktyvos įsigaliojimo, t. y. iki 2008 m. birželio 30 d.) Belgijai, Liuksemburgui ir Austrijai buvo leista taikyti 15 % dydžio išskaičiuojamąjį mokestį, vėlesnius trejus metus (iki 2011 m. birželio 30 d.) – 20 %, o vėliau – 35 %. Pagal taisykles nustatyta, kad 75 % pajamų iš išskaičiuojamojo mokesčio turi būti pervesta valstybei narei, kurioje įsisteigęs investuotojas. Belgija nusprendė nebetaikyti pereinamojo išskaičiuojamojo mokesčio nuo 2010 m. sausio 1 d. ir, kaip kitos valstybės narės, keistis informacija. Nuo 2015 m. sausio 1 d. tą patį padarė ir Liuksemburgas.

Nuo 2005 m. liepos 1 d. priemonės, kurios yra lygiavertės nustatytosioms Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvoje, taupymo pajamoms, kurios tose šalyse sumokamos ES gyvenantiems asmenims, taiko penkios ES nepriklausančios Europos šalys, įskaitant Šveicariją. Nuo tos pačios dienos tokias pat priemones, kokios nustatytos toje direktyvoje, taiko dešimt (po Olandijos Antilų išformavimo – dvylika) priklausomų ar asocijuotų ES valstybių narių teritorijų, įgyvendindamos dvišalius susitarimus, šių jurisdikcijų pasirašytus su kiekviena valstybe nare. Sen Bartelemi pakeitus statusą, Prancūzija įsipareigojo užtikrinti, kad Sen Bartelemi taikytų dabartines ir būsimas Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos ir Direktyvos dėl administracinio bendradarbiavimo nuostatas.

Atlikusi pirmąją Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos peržiūrą, 2008 m. lapkričio mėn. Komisija pasiūlė keletą pakeitimų, kad nebeliktų spragų ir kad būtų efektyviau užkirstas kelias vengti mokesčio. Pasiūlytais pakeitimais buvo siekiama pagerinti direktyvą –

sustiprinti priemones, kuriomis užtikrinama, kad palūkanų mokėjimas būtų apmokestintas. Todėl buvo išplėsta nuostatų dėl tarpinių struktūrų taikymo sritis. Be to, pasiūlyme buvo išplėsta direktyvos taikymo sritis, įtraukiant pajamas iš vertybinių popierių, lygiaverčių skolos vertybiniais popieriais, t. y. inovacinius finansinius produktus ir tam tikrus gyvybės draudimo produktus. Šiuos pakeitimus Taryba priėmė 2014 m. kovo 24 d. Direktyva 2014/48/ES¹ (toliau – Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvą iš dalies keičianti direktyva). Šios direktyvos 2 straipsnyje nustatyta, kad valstybės narės iki 2016 m. sausio 1 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Valstybės narės privalėtų taikyti šias nuostatas nuo 2017 m. sausio 1 d.

Prašydama Tarybos pereiti prie oficialaus Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvą iš dalies keičiančios direktyvos priėmimo, 2014 m. kovo 21 d. Europos Vadovų Taryba nutarė, kad savo teritorijoje ES taikys automatinio keitimosi informacija principą, pagrįstą visuotiniu standartu, kurį parengė Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (EBPO). Europos Vadovų Taryba prašė Tarybos užtikrinti, kad iki 2014 m. pabaigos priėmus iš dalies pakeistą Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo, ES teisė būtų visapusiškai suderinta su naujuoju visuotiniu standartu.

Iš tiesų, 2013 m. birželio 12 d. Komisija jau buvo pasiūliusi dalinius Direktyvos 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje pakeitimus. Pagrindinis to pasiūlymo tikslas – suteikti valstybėms narėms tinkamą ES lygmens teisinį pagrindą, kad jos galėtų taikyti EBPO parengtą visuotinį automatinio keitimosi informacija standartą (toliau – visuotinį standartą). Siūlomos iš dalies keičiančios direktyvos taikymo sritis yra labai plati, nes ji taikoma visų rūšių finansiniams produktams (išskyrus konkrečias išimtis), kuriuos tiesiogiai arba netiesiogiai yra įsigiję asmenys arba nevalstybiniai subjektai. Ši iš dalies keičiančioji direktyva – Tarybos direktyva 2014/107/ES² (toliau – Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičianti direktyva) – buvo priimta 2014 m. gruodžio 9 d. Šios direktyvos 2 straipsnyje nustatyta, kad valstybės narės iki 2015 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Tas nuostatas jos turi pradėti taikyti nuo 2016 m. sausio 1 d., o iki 2017 m. rugsėjo mėn. pradėti keistis informacija. Pagal 2 straipsnio 2 dalį dėl struktūrinių skirtumų Austrijai taikoma nukrypti leidžianti nuostata ir leidžiama pradėti taikyti direktyvą ne vėliau kaip per vienus metus po to, kai ją pradės taikyti kitos valstybės narės. Direktyvos priėmimo metu Austrija pranešė, kad nukrypti leidžiančia nuostata pasinaudos tik iš dalies. Iki 2017 m. rugsėjo mėn. ji pradės keistis informacija tik apie kai kurias sąskaitas (tik naujas sąskaitas, atidarytas nuo 2016 m. spalio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d.), o kitų sąskaitų atžvilgiu naudosis nukrypti leidžiančia nuostata.

Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičiančios direktyvos naujo 8 straipsnio 3a dalies paskutinėje pastraipoje aiškiai nustatyta, kad šios pastraipos (3a pastraipos) nuostatos yra viršesnės už persvarstytos Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos nuostatas. Kadangi yra daug dalinių abiejų direktyvų sutapimų, persvarstyta Taupymo pajamų apmokestinimo direktyva būtų taikoma tik keliais atvejais.

Šiuos kelis atvejus iš esmės nulemtų trys priežastys. Pirmiausia, Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičiančioje direktyvoje nustatytos finansų įstaigų, kurios yra

¹ 2014 m. kovo 24 d. TARYBOS DIREKTYVA 2014/48/ES, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo (OL L 111, 2014 4 15, p. 50).

² 2014 m. gruodžio 9 d. TARYBOS DIREKTYVA 2014/107/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2011/16/ES nuostatos, susijusios su privalomais automatiniais apmokestinimo srities informacijos mainais (OL L 359, 2014 12 16, p. 1).

subjektai, kaip apibrėžta toje direktyvoje, prievolės teikti informaciją. Todėl, kitaip negu Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvoje, joje nenustatytos prievolės teikti informaciją apie asmenis (pavyzdžiui, tarpininkus), iš kurių gali būti gaunamos finansinės pajamos. Antra, Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičiančioje direktyvoje yra kelios išimtys, taikomos tam tikriems senatvės ir (arba) kitos rūšies pensijų fondams, kredito kortelių išdavėjams, reguliuojamoms sąskaitoms, kurioms taikomos mokesstinės lengvatos, taip pat panašioms finansų įstaigoms bei produktams, nekeliantiems didelės mokesčių vengimo rizikos. Trečia, Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje nurodytas mokėjimų tarpininko gaunamų palūkanų mokėjimo arba mokėjimo garantavimo atžvilgiu principas taip pat taikomas palūkanoms, kurias moka nedalyvaujanti jurisdikcija per valstybės narės mokėjimų tarpininką gaunamų palūkanų mokėjimo arba mokėjimo garantavimo atžvilgiu; persvarstytos Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos 2 straipsnio 3 dalyje nurodytas skaidrumo ir 4 straipsnio 2 dalyje nurodytas išplėstas mokėjimų tarpininko gaunamų palūkanų mokėjimo arba mokėjimo garantavimo atžvilgiu principai taip pat taikomi pajamoms, gaunamoms iš palūkanas mokančių ne finansų subjektų, jeigu jie nėra apmokestinami. Šiuos papildomus atvejus nulemia nedideli Taupymo pajamų apmokestinimo direktyva ir Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičiančia direktyva nustatytų principų skirtumai ir konkrečios abiejose direktyvose nurodytos išimtys. Šių papildomų atvejų, kuriems taikomi arba netaikomi aptariamieji ES teisės aktai, poveikis, palyginti su visa Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičiančios direktyvos taikymo sritimi, yra nedidelis. Tarptautiniu mastu taikant visuotinį standartą ir Pasauliniam skaidrumo ir keitimosi informacija mokesčių tikslais forumui atidžiai stebint, kaip jis įgyvendinamas, bus sumažinta bet kokia su šiais papildomais atvejais susijusi rizika.

Galima daryti išvadą, kad nauda, gaunama lygiagrečiai veikiant abiemis teisės aktams, būtų labai maža. Nors minėti atvejai pagal naująją Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičiančios direktyvos 8 straipsnio 3a dalį daugeliu atvejų galėtų pasitarnauti siekiant išvengti informacijos teikimo pagal Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvą, du galiojantys teisės aktai, kurių taikymo sritis iš esmės yra labai panaši, neatitinka geresnio reglamentavimo, taip pat aiškumo bei teisinio tikrumo principų. Be to, jeigu būtų išlaikytos abi lygiagrečiai veikiančios teisinės sistemos, būtų taikomos dvi panašios, bet ne visiškai suderintos klientų tikrinimo taisyklės, procedūros ir informacijos teikimo sistemos: jos būtų taikomos tiek finansų įstaigoms, teikiančioms informaciją kompetentingoms institucijoms, tiek kompetentingoms institucijoms, besikeičiančioms informacija tarpusavyje. Tokio taikymo sąnaudos būtų gerokai didesnės už Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos teikiamą platesnės taikymo srities naudą.

Siekiant užtikrinti, kad automatiniams keitimuisi informacija ES būtų taikomas tik vienas standartas ir kad būtų išvengta atvejų, kai lygiagrečiai taikomi du standartai, Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvą reikėtų panaikinti.

Siekiant nepalikti jokių informacijos teikimo spragų, Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos panaikinimas turi būti tinkamai derinamas atsižvelgiant į Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičiančios direktyvos taikymo terminą, visų pirma – į Austrijai pratęstą taikymo terminą.

Kadangi šio pasiūlymo panaikinti direktyvą, t. y. Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvą, išskyrus laikinas išimtis, būtinas siekiant apginti įgytas teises ir atsižvelgti į pagal Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičiančią direktyvą Austrijai suteiktą nukrypti leidžiančią nuostatą, tikslo valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl reikiamo vienodumo ir veiksmingumo to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos

Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nurodytą proporcingumo principą šiuo direktyvos pasiūlymu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

Iš 2014 m. kovo 21 d. Europos Vadovų Tarybos išvadų ir 2014 m. gruodžio 9 d. Ekonomikos ir finansų reikalų tarybos pareiškimo matyti, kad valstybės narės akivaizdžiai teikia pirmenybę vienam automatinio keitimosi informacija apie finansines pajamas standartui. Šis standartas dabar visapusiškai įgyvendinamas taikant Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičiančią direktyvą.

Komisijos ekspertų grupės taupymo pajamų apmokestinimo klausimais posėdžiuose ekspertai pabrėžė, kad labai svarbu taikyti vieną sistemą, pagal kurią tiesioginio apmokestinimo tikslu informacija teikiama automatiškai. Jie paaiškino, kad jų atstovaujamos šalys – ES finansų įstaigos ir tarpininkai – norėtų išvengti informacijos teikimo sistemų dubliavimo. Ekspertų grupė taip pat pranešė, kad šiame sektoriuje jau diegiamos arba pritaikomos dabartinės IT sistemos rengiantis teikti informaciją pagal JAV užsienio sąskaitoms taikomų mokesčių prievolių vykdymo aktą (angl. FATCA), ir pabrėžė, kad ateityje reikės suderinti ES teisės aktą dėl automatinio keitimosi informacija apie finansines sąskaitas su EBPO parengtu visuotiniu automatinio keitimosi informacija standartu (kuris yra pagrįstas klientų tikrinimo principais, nustatytais FATCA), siekiant sumažinti prievolių vykdymo ir administracinę naštą.

Kaip pirmiau minėta, Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos panaikinimo poveikis automatiniam keitimuisi informacija, numatytam Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičiančioje direktyvoje, bus labai nedidelis arba jo išvis nebus, ir iš esmės direktyva būtų panaikinta siekiant geresnio reglamentavimo. Todėl poveikio vertinimas neparengtas.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

1 straipsniu direktyva panaikinama. Panaikinimas derinamas su valstybių narių Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičiančios direktyvos taikymu.

1 straipsnio 1 dalies a punkte ir 1 straipsnio 1 dalies b punkte nustatomos pagrindinės informacijos teikimo ir keitimosi informacija prievolės, numatytos 4 straipsnio 2 dalyje ir, atitinkamai, Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos 8 straipsnyje ir 9 straipsnyje.

1 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta, kad ekonominės veiklos vykdytojai ir valstybės narės, kuriose jie yra įsisteigę, teikia 2015 m. surinktą informaciją ir ją keičiasi. Ši informacija susijusi su kitose valstybėse narėse įsisteigusiais mokėjimų tarpininkais gaunamų palūkanų mokėjimo arba mokėjimo garantavimo atžvilgiu, remiantis Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos 4 straipsnio 2 dalimi; ją reikia pateikti per tą patį terminą, kuris yra nustatytas 9 straipsnyje, t. y. per šešis mėnesius nuo mokesčių metų pabaigos. Daugelio valstybių narių atveju šis terminas – 2016 m. birželio 30 d., Jungtinės Karalystės atveju – 2016 m. spalio 5 d. Taigi nustatytas toks taikymo termino prailginimas, kad apimtų ir Jungtinei Karalystei nustatytą terminą. Papildomos informacijos ir ištaisymų teikimui po šios datos terminas nenustatomas.

1 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta, kad ekonominės veiklos vykdytojai, mokėjimų tarpininkai ir valstybės narės, kuriose jie yra įsisteigę, teikia 2015 m. surinktą informaciją ir ją keičiasi, kaip numatyta 9 straipsnyje, per šešis mėnesius nuo mokestinių metų pabaigos, t. y. daugelio valstybių narių atveju – iki 2016 m. birželio 30 d., Jungtinės Karalystės atveju – iki 2016 m. spalio 5 d. Taigi taikymo terminas prailgintas iki 2016 m. spalio 5 d., kad apimtų ir Jungtinei Karalystei nustatytą terminą. Papildomos informacijos ir ištaisymų teikimui po šios datos terminas nenustatomas.

1 straipsnio 2 dalyje išdėstomos specialios nuostatos, kurias turi įgyvendinti Austrija.

Austrija Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičiančią direktyvą pradės taikyti vėliau, daugeliu atveju – po metų. Vis dėlto, direktyvos priėmimo metu 2014 m. gruodžio 9 d. Austrija įsipareigojo keisti informaciją jau 2017 m., nors tik apie kai kurias sąskaitas (tik naujas sąskaitas, atidarytas nuo 2016 m. spalio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d.), o kitų sąskaitų atžvilgiu naudosis nukrypti leidžiančia nuostata. Todėl Austrija iš esmės turi taikyti Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvą dar vienus metus, išskyrus kai kurias sąskaitas, apie kurias pagal Administracinio bendradarbiavimo direktyvą informacija bus teikiama 2017 m. Skirtingai negu Liuksemburgas, Austrija nenurodė, kad ji taikys automatinį keitimąsi informacija pagal Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvą prieš baigiantis 10 straipsnyje nurodytam pereinamajam laikotarpiui. Taip pat nenumatoma, kad iki datos, kai Austrija pradės taikyti Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičiančią direktyvą, šio pereinamojo laikotarpio sąlygos bus įvykdytos. Taigi siekiant taikyti 1 straipsnio 2 dalį daroma prielaida, kad 2016 m. Austrija toliau taikys pereinamąjį išskaičiuojamąjį mokestį pagal Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvą, išskyrus kai kurias sąskaitas, apie kurias informaciją teiks 2017 m. pagal Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičiančią direktyvą.

Atitinkamai 1 straipsnio 2 dalies a punkte minimos Austrijos prievolės ir mokėjimų tarpininkų, kurie yra įsisteigę šioje šalyje, susijusios prievolės pervedti 2016 m. išskaičiuotą išskaičiuojamąjį mokestį, taikomą palūkanų mokėjimui, pagal Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos 12 straipsnį.

Austrijai taip pat reikės vykdyti prievoles, susijusias su informacija, kurią turi teikti ekonominės veiklos vykdytojai pagal Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos 4 straipsnio 2 dalį tais atvejais, kai subjektas, kuriam tie ekonominės veiklos vykdytojai moka palūkanas, ir kuris yra minimas tos pačios direktyvos 11 straipsnio 5 dalyje, oficialiai sutinka, kad jo pavadinimas, adresas ir visa jam sumokėtų ar garantuotų palūkanų suma būtų pranešta pagal tos direktyvos 4 straipsnio 2 dalies paskutinę pastraipą. Atitinkamos tai užtikrinančios nuostatos išdėstytos šio pasiūlymo 1 straipsnio 2 dalies b punkte.

Be to, jeigu Austrija nustatytų procedūrą pagal Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos 13 straipsnio 1 dalies a punktą, Austrija ir mokėjimų tarpininkų, kurie yra įsisteigę šioje šalyje, taip pat turėtų laikytis prievolių teikti informaciją pagal Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos II skyrių. Atitinkamos tai užtikrinančios nuostatos išdėstytos šio pasiūlymo 1 straipsnio 2 dalies c punkte.

Visos 1 straipsnio 2 dalyje numatytos prievolės turėtų būti įvykdytos per šešis mėnesius nuo Austrijos mokestinių metų pabaigos, t. y. iki 2017 m. birželio 30 d.

Į 1 straipsnio 3 dalį įtraukta Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos taikymo pratęsimo išimtis, taikoma kai kurioms sąskaitoms, kurioms nuo 2016 m. spalio 1 d. bus taikomas

klientų tikrinimas ir apie kurias 2017 m. informacija bus teikiama pagal Administracinio bendradarbiavimo direktyvą, kurią iš dalies pakeičia iš dalies keičiančioji direktyva.

27 valstybės narės, kurios pradės taikyti Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičiančią direktyvą nuo 2016 m. sausio 1 d., pagal Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos 13 straipsnio 2 dalį dar turės išduoti pažymą jose gyvenantiems faktiškiesiems savininkams. Kadangi paskutinė diena, kai privaloma išduoti pažymą, yra ir paskutinė diena, kai Austrija pagal Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvą turėtų taikyti išskaičiuojamąjį mokestį, šio pasiūlymo 1 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyta diena – 2016 m. gruodžio 31 d. Kadangi Liuksemburgas taikys Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvą netaikydamas išskaičiuojamojo mokesčio nuo 2015 m. sausio 1 d., Austrija yra vienintelė valstybė narė, kuri pagal Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvą išskaičiuojamąjį mokestį taikys 2015 ir 2016 m.

Taisyklių, kuriomis siekiama išvengti bet kokio dvigubo apmokestinimo, kuris gali atsirasti taikant pereinamąjį išskaičiuojamąjį mokestį, nustatytą pagal Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvą, galiojimas taip pat turi būti pratęstas – jos turi galioti ir po Direktyvą dėl administracinio bendradarbiavimo iš dalies keičiančios direktyvos taikymo dienos. Pagal konkrečios valstybės narės, kuri pagal Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos 14 straipsnį teiks kreditą arba vykdys grąžinimą, vidaus taisykles, tos nuostatos taikymas gali būti pratęstas gerokai ilgesniam laikotarpiui, negu paskutinė išskaičiuojamojo mokesčio taikymo diena, t. y. 2016 m. gruodžio 31 d. Austrijoje taikomam išskaičiuojamajam mokesčiui (žr. šio pasiūlymo 1 straipsnio 1 dalies d punktą). Tai pereinamoji priemonė, kuria atsižvelgiant į gyvenamąją valstybę narę pagal Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos 14 straipsnį ginamos faktiškųjų savininkų įgytos teisės.

2 straipsnyje nustatoma, kad direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

3 straipsnyje nustatyta, kad direktyva skirta valstybėms narėms.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio biudžetui.

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

kuria panaikinama Tarybos direktyva 2003/48/EB

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 115 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) remiantis bendru sutarimu, pasiektu 2000 m. birželio 20 d., kad mokesčių tikslais turėtų būti keičiamasi atitinkama informacija kuo didesniu mastu, nuo 2005 m. liepos 1 d. valstybės narės taiko Tarybos direktyvą 2003/48/EB³, siekdamos, kad taupymo pajamos, mokamų palūkanų forma, kurias vienoje valstybėje narėje gauna faktiškieji savininkai, kurie yra kitoje valstybėje narėje gyvenantys asmenys, būtų efektyviai apmokestinamos pagal pastarosios valstybės narės įstatymus, ir taip būtų išvengta kapitalo judėjimo iš vienos valstybės narės į kitą iškraipymų, nesuderinamų su vidaus rinka;
- (2) pasaulinis problemų, kurias kelia tarpvalstybinis mokestinis sukčiavimas ir mokesčių slėpimas, aspektas – pasaulinio ir Sąjungos lygmens dėmesio centras. Dėl nedeklaruojamų ir neapmokestinamų pajamų gerokai mažėja nacionalinės mokesstinės pajamos. 2013 m. gegužės 22 d. Europos Vadovų Taryba palankiai įvertino nuolatines G8, G20 ir Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) pastangas parengti visuotinį standartą;
- (3) Direktyvoje 2011/16/ES⁴ numatyta, kad valstybės narės privalo automatiškai keistis tam tikra informacija ir laipsniškai plėsti šios informacijos apimtį ir įtraukti naujas pajamų ir kapitalo kategorijas, kad būtų kovojama su tarpvalstybiniu mokesčiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu;

³ 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyva 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo (OL L 157, 2003 6 26, p. 38).

⁴ 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).

- (4) 2014 m. gruodžio 9 d. Taryba priėmė Direktyvą 2014/107/ES⁵, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2011/16/ES ir išplečiamas automatinio keitimosi informacija reikalavimo taikymas įtraukiant įvairias pajamas pagal visuotinį standartą, kurį EBPO taryba paskelbė 2014 m. liepos mėn., ir užtikrino darnų, nuoseklų ir visapusišką Sąjungos mastu priimtą automatinio keitimosi informacija apie finansines sąskaitas principą vidaus rinkoje;
- (5) Direktyvos 2014/107/ES taikymo sritis iš esmės yra platesnė negu Direktyvos 2003/48/EB, joje numatyta, kad jeigu taikymo sritys sutampa, viršesnė yra Direktyva 2014/107/ES. Dar yra papildomų atvejų, kuriais būtų taikoma tik Direktyva 2003/48/EB. Papildomus atvejus nulemia šiek tiek skirtingi abiejų direktyvų principai ir skirtingos specialios išimtys. Kai šiais atvejais Direktyvos 2003/48/EB taikymo sritis nesutampa su Direktyvos 2014/107/ES taikymo sritimi, toliau taikomos atitinkamos Direktyvos 2003/48/EB nuostatos, dėl to dubliuojami informacijos teikimo Sąjungoje standartai. Nedidelę tokio dvigubo informacijos teikimo naudą nusvertų sąnaudos;
- (6) 2014 m. kovo 21 d. Europos Vadovų Taryba paragino Tarybą užtikrinti, kad atitinkama Sąjungos teisė visapusiškai atitiktų naują vieną visuotinį automatinio keitimosi informacija standartą, kurį parengė EBPO. Be to, priimdama Direktyvą 2014/107/ES, Taryba paragino Komisiją pateikti pasiūlymą panaikinti Direktyvą 2003/48/EB ir suderinti direktyvos panaikinimą su data, nustatyta Direktyvos 2014/107/ES 2 straipsnyje dėl Austrijai taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo. Todėl Direktyva 2003/48/EB turėtų būti taikoma Austrijai vienus papildomus metus. Atsižvelgiant į Tarybos poziciją, Direktyvą 2003/48/EB reikėtų panaikinti, kad būtų išvengta dvigubų informacijos teikimo prievolių ir kad būtų taupomos tiek mokesčių administracijų, tiek ekonominės veiklos vykdytojų sąnaudos;
- (7) remiantis Direktyvos 2014/48/ES⁶, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/48/EB, 2 straipsniu, valstybės narės iki 2016 m. sausio 1 d. turėtų priimti ir paskelbti įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi tos direktyvos reikalavimų. Šios nuostatos turėtų būti taikomos nuo 2017 m. sausio 1 d. Panaikinus Direktyvą 2003/48/EB, nebereikėtų į nacionalinę teisę perkelti Direktyvos 2014/48/ES;
- (8) siekiant sklandžiai tęsti automatinį keitimąsi informacija apie finansines sąskaitas, Direktyvos 2003/48/EB panaikinimas turėtų įsigaliooti Direktyvos 2014/107/ES 2 straipsnyje nustatytą taikymo dieną;
- (9) nepaisant Direktyvos 2003/48/EB panaikinimo, iki panaikinimo dienos mokėjimų tarpininkų, ekonominės veiklos vykdytojų ir valstybių narių surinkta informacija turėtų būti tvarkoma ir perduodama, kaip buvo numatyta, taip pat turėtų būti vykdomos iki tos dienos nustatytos prievolės;
- (10) kalbant apie išskaičiuojamąjį mokestį, kuris taikomas pereinamuoju laikotarpiu, minimu Direktyvos 2003/48/EB 10 straipsnyje, valstybės narės, siekdamos apsaugoti faktiškųjų savininkų įgytas teises, turėtų toliau teikti kreditus arba gražinimus, kaip

⁵ 2014 m. gruodžio 9 d. Tarybos direktyva 2014/107/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2011/16/ES nuostatos, susijusios su privalomais automatiniais apmokestinimo srities informacijos mainais (OL L 359, 2014 12 16, p. 1).

⁶ 2014 m. kovo 24 d. Tarybos direktyva 2014/48/ES, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo (OL L 111, 2014 4 15, p. 50).

buvo numatyta, ir turėtų išduoti pažymą, jei jų prašoma, kurias turėdami faktiškieji savininkai galėtų užsitikrinti, kad jiems nebūtų taikomas išskaičiuojamasis mokestis;

- (11) reikėtų atsižvelgti į faktą, kad dėl struktūrinių skirtumų ne ilgiau kaip vienus metus Austrijai leista pasinaudoti nukrypti leidžiančia nuostata pagal Direktyvos 2014/107/ES 2 straipsnio 2 dalį. Direktyvos priėmimo metu Austrija pranešė, kad nukrypti leidžiančia nuostata pasinaudos tik iš dalies. Iki 2017 m. rugsėjo mėn. Austrija keisis informacija tik apie kai kurias sąskaitas, o kitais atvejais taikys nukrypti leidžiančią nuostatą. Todėl turėtų būti įtrauktos specialios nuostatos, kuriomis būtų užtikrinta, kad Austrija ir joje įsisteigę mokėjimo tarpininkai ir ekonominės veiklos vykdytojai nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo laikotarpiu toliau taikytų Direktyvą 2003/48/EB, išskyrus tas sąskaitas, kurioms jau bus taikoma Direktyva 2014/107/ES, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2011/16/ES;
- (12) šioje direktyvoje gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, visų pirma pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, įskaitant teisę į asmens duomenų apsaugą ir niekas šioje direktyvoje šių teisių nesumažina arba nepanaikina;
- (13) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. panaikinti Direktyvą 2003/48/EB, išskyrus laikinas išimtis, būtinas siekiant apginti įgytas teises ir atsižvelgti į pagal Direktyvą 2014/107/ES Austrijai suteiktą nukrypti leidžiančią nuostatą, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl reikiamo vienodumo ir veiksmingumo to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nurodytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (14) todėl Direktyva 2003/48/EB turėtų būti panaikinta,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Direktyva 2003/48/EB panaikinama nuo 2016 m. sausio 1 d.

Tačiau tebetaikomos toliau išvardytos prievolės pagal Direktyvą 2003/48/EB, kurią iš dalies keičia Direktyva 2006/98/EB⁷:

- a) valstybių narių ir jose įsisteigusių ekonominės veiklos vykdytojų prievolės, nustatytos Direktyvos 2003/48/EB 4 straipsnio 2 dalyje, taikomos iki 2016 m. spalio 5 d. arba tol, kol jos bus įvykdytos;
- b) 8 straipsnyje nustatytos mokėjimų tarpininkų ir 9 straipsnyje nustatytos mokėjimų tarpininkų valstybių narių prievolės taikomos iki 2016 m. spalio 5 d. arba tol, kol jos bus įvykdytos;
- c) 13 straipsnio 2 dalyje nustatytos faktiškųjų savininkų gyvenamųjų valstybių narių mokesčių tikslais prievolės taikomos iki 2016 m. gruodžio 31 d.;

⁷ 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/98/EB dėl Bulgarijos ir Rumunijos stojimo adaptuojanti tam tikras direktyvas mokesčių srityje (OL L 363, 2006 12 20, p. 129).

- d) 14 straipsnyje nustatytos faktiškųjų savininkų gyvenamųjų valstybių narių mokesčių tikslais prievolės, susijusios su išskaičiuojamuoju mokesčiu, taikomu 2016 ir ankstesniais metais, taikomos tol, kol bus įvykdytos.
2. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies, visa Direktyva 2003/48/EB, kurią iš dalies keičia Direktyva 2006/98/EB, taikoma Austrijai iki 2016 m. gruodžio 31 d., išskyrus:
- a) Austrijos prievolės ir susijusias joje įsisteigusių mokėjimų tarpininkų ir ekonominės veiklos vykdytojų prievolės, nustatytas 12 straipsnyje, kurios taikomos iki 2017 m. birželio 30 d. arba tol, kol bus įvykdytos;
- b) Austrijos ir joje įsisteigusių ekonominės veiklos vykdytojų prievolės, nustatytas 4 straipsnio 2 dalies antrojoje pastraipoje, kurios taikomos iki 2017 m. birželio 30 d. arba tol, kol bus įvykdytos;
- c) bet kokias Austrijos prievolės ir susijusias joje įsisteigusių mokėjimų tarpininkų prievolės, tiesiogiai arba netiesiogiai susijusias su procedūromis, nustatytomis 13 straipsnyje, kurios taikomos iki 2017 m. birželio 30 d. arba tol, kol bus įvykdytos.
3. Nepaisant šio straipsnio 2 dalies, po 2016 m. spalio 1 d. Direktyva 2003/48/EB, kurią iš dalies keičia Direktyva 2006/98/EB, netaikoma palūkanų mokėjimams, susijusiems su sąskaitomis, kurių atžvilgiu taikomos informacijos teikimo ir klientų tikrinimo prievolės, įtrauktos į Direktyvos 2011/16/ES I ir II priedus, buvo įvykdytos, ir apie kurias Austrija pranešė automatiškai keisdama informaciją, kaip nurodyta Direktyvos 2011/16/ES 8 straipsnio 3a dalyje, per terminą, nustatytą Direktyvos 2011/16/ES 8 straipsnio 6 dalies b punkte.

2 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*